

wie Nogues i Laiset; zaś generała Castellane, generał-majorowie St. Joseph i Mylius. Siła trzech zbroynnych oddziałów regulowana będzie według nadchodzących wiadomości z Hiszpanii.

Ostatnie gazety otrzymane z Madrytu zawierają odpowiedź rady kasylskiej, na zawiadomienie dane teyże przez królową, o śmierci króla, która tak brzmi: »N. Pani! Zgromadzona rada odczytała W. K. M. dekret, w którym teyże udzielona została wiadomość o śmierci króla i Pana, Ferdynanda VII; przyjęta głębokim smutkiem, przedsięwzięła rada wszelkie w takim wypadku zwyczajne środki, i wydała po całym królestwie okólnik, udzielający to smutne zdarczenie, równie jak postanowienie W. K. Mości. Rada składa u stóp W. K. Mości uczucia swojego ubolewania, które jest nader wielkiem, aby takowe piórem określić. Będziemy działać zgodnie z skromnem poświęceniem się W. K. Mości, której serce tak mocno zranione zostało ciężką stratą, i które ulegając woli Najwyższej Opatrzności, jednakże czuwa nad dobrem państwa. Z najwyższem zadowoleniem przekonała się rada, iż odznaczające przymioty W. K. M. pomnażać będą szczęście narodu, który już doznał błogosławionych skutków tey własności, przelewającej się na dostojną córkę W. K. M. tak dalece, iż w swoim czasie jej poddani błogosławić będą zaprowadzone rządy W. K. Mości.

(Tu następują podpisy.)

Wszystkie teatra i miejsca publiczne pozamykane zostały, w skutek zeyścia z tego świata króla Ferdynanda VII. — Pan Ponorostro, przybył tu wczoray i przyjęty został przez królową rejentkę.

Podania dzienników o udzieleniu urlopów były przesadzone. Przeszley zimy daleko więcej dawano urlopów, a teraz marszałek Soult wcale nikomu nie kazał udzielać.

Artykuł *Jurnal des Debats* o sile woyska okazuje, że Francya niema łoża z róż uslanego i że się bynajmniej nie uważa za bezpieczną ani wewnątrz ani zewnątrz.

Wielu franczkich officerów znajduje się po prowincyach, o których mówią iż przyłączą się do stronnictwa Infanta; francuzcy i hiszpańscy karliści pokładają swoje nadzieie w marszałku Bourmont.

Zapewniają tu u nas, iż wszelkie urlopy udzielone na pół roku, zostały zużesione.

W ministeryum wojny panuje ciągle czynność; do wielu pułków wysłane zostały rozkazy, aby się udali do departamentów niższych i wschodnich Pyreneów, gdzie dwa korpusy, każdy po 25,000 ludzi, będą zgromadzone dla uważania poruszeń prowincyi Biskai i Katalonii.

Dotychczasowy poseł angielski przy dworze hiszpańskim, przybył tu wczoray z Madrytu.

Gazeta *Temps* donosi: »Że xiężę pokoju Godoy, trudni się w tey chwili spisaniem pamiętników, usprawiedliwiających jego rządy w Hiszpanii.

Journal de Paris a po nim *Monitor* zawierają następujący artykuł: »S rzeczne wieści były od dwóch dni w obegu. Mówiono o mocnych rozprawach które pomiędzy xięciem Broglie i pewnym posłem względem uznania młodey królowey Izabelli odbyć się miały; i że pewnie członkowie dyplomatycznego ciała, oświadczyli swój zamiar żądania paszportów, gdyby jaki wypadek nastąpić miał. Podobne twierdzenia zbijają się same przez się, a my nie sądzimy nawet za rzecz potrzebną rozwodzić się nad tem, że są zupełnie bezzasadnem.

(G. P. S.)

TURCYA.

Belgrad 30 Września.

Listy z Skutari donoszą: »Dążące w pomoc woyska z Janiny, załodze Skutaryiskiej, stanęły nad brzegami Dryny, lecz zastały przeciwne brzegi obsadzone zbroynemi mieszkańcami, którzy wszystkie czołna i promy na swoją stronę przeciągnęli i poczynili także wszelkie przysposobienia do zabronienia woysku przeprawy przez rzekę. Pasza skutaryiski, będąc o tem zawiadomiony, nadesłał niespodzianie górali wyznania łacińskiego z okolic Skutari, z częścią swojej załogi, w zamiarze zrobienia dywersyi na korzyść oddziału posilkowego, chcąc mu zjednać sposobność, do uskutecznienia przeprawy. Przeto przyszło pomiędzy ustawionemi nad rzeką Drina mieszkańcami i połączoną załogą do walki, która zakończyła się klęską ostatnich. W skutek poniesionego ciosu, proponowali naczelnicy góralów Skutaryickom, iż chcą z niemi wspólnie działać; lecz